

(“Службени гласник Републике Српске” бр. 108/04)

ОДЛУКА ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА

Користећи се овлашћењима која су ми дата чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора; и посебно узевши у обзир чланак II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем Високи представник "пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са цивилном имплементацијом";

Позивајући се на став XI. 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, "доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним", у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и "мјере у сврху осигурања имплементације Мировног споразума на читавој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за спровођење мира, који се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду све учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу судства како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за спровођење мира 28. фебруара 2002. године, напоре који се, између осталог, огледају у доношењу нових кривичних закона и јачању судских и тужилачких институција у цијелој Босни и Херцеговини;

Констатујући да се одредбом о помиловању Кривичног закона Републике Српске омогућава да лице буде ослобођено чак и кривичног гоњења;

Констатујући такође да би се таквом дефиницијом помиловања могло омогућити да извршна власт да помиловање унапријед, што би значило имунитет од гоњења и крајњу неодговорност;

Водећи рачуна о потреби да се осигура поштивање судских одлука, као и транспарентност и јавност кривичноправног система;

Узевши у обзир и размотривши све наведено, Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Кривичног закона Републике Српске

(“Службени гласник Републике Српске”, бр. 49/03)

који се налази у прилогу Одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон се објављује на службеној интернет страници Канцеларије Високог представника и ступа на снагу одмах као закон Републике Српске, на привременој основи, све док га Народна скупштина Републике Српске не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Сарајево, 26. новембра 2004. године

*Педи Ешдаун
Високи представник*

Закон о измјенама и допунама Кривичног закона

Републике Српске

Кривични законик Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 49/03) мијења се како слиједи:

Члан 1.

У члану 117. став 1, ријечи “ослобођење од кривичног гоњења” и зарез који слиједи бришу се.

Члан 2.

Овај закон ступа на снагу одмах и одмах се објављује.